

Tilkinin Altın Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Altın Kütüphanesi

Ebru Mina TOMURCUK

Sessiz bir ormanda, uzun ağaçların fısıldadığı bir yerde, kürkü sonbahar yaprakları gibi olan bir tilki yaşardı. Göğsü ve burnu kar gibi beyazdı, kehribar gözleri merakla parlardı. Her sabah küçük bir bez çantası taşır ve yeni patikalar keşfederdi. Gizli hazineler bulmayı severdi ama bugün ne bulacağını hiç hayal etmemişti.

Sisli bir sabah, tilki şelalenin arkasındaki dar bir patıkayı izledi. Suyun arkasında altın bir tokmaklı küçük ahşap bir kapı gördü. Kapıyı itip açtı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. İçeride kitaplarla dolu bir oda vardı ve her sayfa güneş ışığı gibi parlıyordu. Altın kitaplar tavana uzanan ahşap raflarda yumuşakça ısıldıyordu.

Tilki heyecanla kuyruğunu sallayarak yaklaştı. Böyle güzel kitapları hiç görmemişti. Patisini yavaşça bir kapağın üzerinde gezdirdi ve kapak sıcacıktı. 'Bu kitapları korumak bana düşer,' diye fısıldadı. Kütüphaneyi bir sır olarak saklamaya ve her zaman korumaya karar verdi. Altın ışıqla çevrili bir halde, gururlu ve mutlu oturdu.

Tilki her gn ktphaneye gitti. Rafları kuyruęuyla tozunu aldı ve çatıdan yağmur sızmadığını kontrol etti. Çantasında küçük bir ty toz alıcı taşıyor ve altın sırtları parlayana kadar parlıyordu. Kitapları her şeyden çok seviyordu ve onları sonsuza dek gvende tutmak istiyordu.

Bir öğleden sonra kapıdan minik bir ses geldi. Yumuşak gri kürklü ve mavi boyun atkılı küçük bir fare içeri baktı. Pembe kulakları seğirdi ve siyah gözleri altın kitapları görünce kocaman açıldı. 'Ah, birini okuyabilir miyim?' diye kibarca sordu. Tilki kaşlarını çattı ve başını salladı. 'Hayır,' dedi. 'Bu kitaplar yalnızca benim.'

Fare gitmedi. Küçük pembe patileriyle yerde sessizce ilerledi. 'Sana yardım edebilirim,' dedi. 'Ben küçüğüm, senin ulaşamadığın köşeleri temizleyebilirim.' Tilki ona baktı. Paylaşmak istemiyordu ama kütüphane toz içindeydi. 'Peki,' diye homurdandı. 'Yardım edebilirsin ama kitaplara dokunma.'

Fare gülümsedi ve cebinden minik bir süpürge çıkardı. Tilki izlerken yeri süpürdü. Köşelerdeki örümcek ağlarını ve rafların arkasındaki tozları buldu. Sessizce ve dikkatlice çalıştı. Tilki biraz utanmaya başladı. Fare nazik ve yardımseverdi ve karşılığında hiçbir şey istememişti.

O gece bir fırtına patladı. Yağmur çatıya vurdu, rüzgâr pencereleri salladı. Tilki aceleyle kütüphaneye gitti ve bir sızıntının altın bir kitabın üzerine damladığını gördü. Şaşkınlıkla nefesini tuttu ve patileriyle kapatmaya çalıştı ama su yayıldı. Sonra fare katlanmış bir bezle ortaya çıktı. 'Çabuk!' diye ciyakladı. 'Kitapları korumalıyız!'

Birlikte raflara tırmandılar. Fare dar bir boşluğa sıkışıp bezi sızıntının altına yerleştirdi. Tilki damlaları yakalamak için bir kova tuttu. Yağmur durana kadar yan yana çalıştılar. Altın kitaplar güvendeydi. Tilki fareye baktı ve gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' dedi yumuşak bir sesle. 'Onları kurtardın.'

Ertesi gün tilki fareye altın sırtları yumuşak bir bezle nasıl parlatacağını gösterdi. Fare de tilkiye bir tabureye çıkarak en yüksek raflara nasıl ulaşacağını gösterdi. Çalışırken güldüler ve konuştular. Tilki kütüphaneyi paylaşmanın onu daha da özel hissettirdiğini fark etti. Artık yalnız değildi.

Tilki derin bir nefes aldı. 'Hayır dediğim için özür dilerim,' dedi. 'Altın kitapları okuyabilirsin. Ne zaman istersen okuyabilirsin.' Farenin gözleri parladı. Küçük bir kitap seçti ve dikkatlice açtı. Altın sayfalar ışıldadı. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı. 'Onlara çok iyi bakacağım.'

O günden sonra tilki ve fare kütüphaneyle birlikte ilgilendiler. Rafları temizlediler ve altın kitapları yağmurdan ve tozdan korudular. Fare hikâyeleri yüksek sesle okurken tilki dinledi, kehribar gözleri parlıyordu. Bilginin en iyi bir arkadaşla güvende tutulup paylaşılan bir hazine olduğunu öğrendiler.

Altın kütüphanenin haberi ormanda yayıldı. Başka hayvanlar okumaya geldi ve tilki onları gülümseyerek karşıladı. Fare küçük canlılara sayfaları nazıkçe nasıl çevireceklerini öğretti. Tilki onlara kitapları nasıl kuru tutacaklarını öğretti. Kütüphane her boydan okuyucuyla dolu mutlu bir yer oldu.

Tilki artık yalnız bir şekilde gururlu ve korumacı hissetmiyordu. Birlikte inşa ettikleri şeyle gurur duyuyordu. Tüy toz alıcısını ve çantasını taşıyordu ama artık kalbinde sıcak bir duygu da taşıyordu. Fare mavi atkısını takıyor ve minik süpürgesini tutuyordu, her zaman yardıma hazırды. En iyi arkadaşları.

Her akşam tilki ve fare pencerenin yanında oturup gün batımını izlediler. Okudukları hikâyeleri ve edindikleri arkadaşları konuştular. Altın kitaplar çevrelerinde parlıyordu ve kütüphane yuva gibi hissettiriyordu. Paylaşmanın her şeyi daha iyi yaptığını biliyorlardı ve mutluydular.

Ve böylece tilkinin altın kütüphanesi güvende ve parlak kaldı. Tilki, kitapları kilit altında tutmanın onları arkadaşlarla paylaşmak kadar iyi olmadığını öğrendi. Fare, nezaketin kapıları açtığını öğrendi. Birlikte, altın sayfaların bugün ve her zaman herkes için parlamasını sağladılar. Son.